

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואיבעית אימא: כשם שמביא קרבן על שקר כך מביא קרבן על שוא, ור"ע היא												◊ !	כא.
דמחייב לשעבר כלהבא.	[רבי עקיבא]											◊ !	כא.
אי זו היא שבועת שוא? נשבע לשנות את הידוע לאדם, שבועת שקר - נשבע להחליף	מיתיבי:											◊ !	כא.
אימא: נשבע ומחליף.												◊ !	כא.
אכלתי ולא אכלתי - שקר, ואזהרתיה (ויקרא י"ט) מלא תשבועו בשמי לשקר, אוכל ולא אוכל עובר (במדבר ל') בלא יחל דברו, ואי זו היא שבועת שוא? נשבע לשנות את הידוע לאדם.	כי אתא רבין א"ר ירמיה א"ר אבהו א"ר יוחנן:											◊	כא.
הא דרבי אבהו - לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר	רב פפא:											◊	כא.
כל לא תעשה שבתורה, לאו שיש בו מעשה - לוקין עליו, ושאיין בו מעשה - אין לוקין עליו, חוץ מנשבע ומימר ומקלל את תבירו בשם.	דאמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם אמר רב יצחק א"ר יוחנן, ר' יהודה אומר משום ר' יוסי הגלילי:											◊	כא.
נשבע מנלן?												◊ א	כא.
אמר קרא: (שמות כ') לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה, ב"ד של מעלה אין מנקין אותו, אבל ב"ד של מטה מלקין אותו ומנקין אותו.	רבי יוחנן משום רשב"י:											◊ !	כא.
דלמא הכי קאמר רחמנא: לא ינקה כלל	רב פפא לאביי:											◊	כא.
אי כתיב כי לא ינקה - כדקאמרת, השתא דכתיב כי לא ינקה ה', ה' הוא דאינו מנקה, אבל ב"ד של מטה מלקין אותו ומנקין אותו.												◊ !	כא.
אשכחן שבועת שוא, שבועת שקר מנלן?												◊ א	כא.
לשוא לשוא שתי פעמים, אם אינו ענין לשבועת שוא, תנהו ענין לשבועת שקר.	ר' יוחנן דידיה אמר:											◊ !	כא.
האי שבועת שקר ה"ד? אילימא שבועה שלא אוכל ואכל, לאו שיש בו מעשה הוא ואלא דאמר שבועה שאוכל ולא אכל, האי מי לוקה?	והוי בה ר' אבהו:											◊	כא.
שבועה שאוכל כבר זו היום, ועבר היום ולא אכלה - רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו: אינו לוקה	והא איתמר: [רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו]											◊	כא.
אינו לוקה, משום דהוה לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה - אין לוקין עליו	רבי יוחנן:											◊	כא.
אינו לוקה, משום דהוה התראת ספק, והתראת ספק לא שמה התראת	ריש לקיש:											◊	כא.
תהא באכלתי ולא אכלתי.	וא"ר אבהו:											◊ !	כא.
ומאי שנא?												◊	כא.
בפירוש ריבתה תורה שבועת שקר דומה לשוא, מה שוא לשעבר, אף שקר נמי לשעבר.	רבא:											◊ !	כא.
שבועה שלא אוכל כבר זו, שבועה שלא אוכלנה, שבועה שלא אוכלנה, ואכלה - אינו חייב אלא אחת, זו היא שבועת בטוי שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד	איתיביה רבי ירמיה לרבי אבהו:											◊	כא.
זו היא למעוטי מאי? לאו למעוטי אכלתי ולא אכלתי דלא לקן												◊	כא.
לא, למעוטי אכלתי ולא אכלתי מקרבן, זו היא דעל שגגתה קרבן עולה ויורד, אבל אכלתי ולא אכלתי לא, ור' ישמעאל היא												◊ !	כא.
אינו חייב אלא על העתיד לבא, אבל מילקא לקי.	דאמר: [רבי ישמעאל]											◊ !	כא.
זו היא שבועת שוא שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה פטור	אימא סיפא:											◊	כא:
זו היא למעוטי מאי? מאי לאו למעוטי אכלתי ולא אכלתי דלא לקן												◊	כא:
לא, זו היא דעל שגגתה פטור מקרבן, אבל אכלתי ולא אכלתי - על שגגתה חייב קרבן, ור"ע היא												◊ !	כא:
דמחייב לשעבר כלהבא.	[רבי עקיבא]											◊ !	כא:

disputants- חולקים ◇ central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה של פסקה O מעשה-story	statement- מימרא ♣ challenge- קושיא ^ question- שאלה ! answer- תירוץ proof- ראיה
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הא אמרת: רישא ר' ישמעאל היא, רישא רבי ישמעאל וסיפא רבי עקיבא?												⋄	כא:
כולה ר"ע, ורישא לאו למעוטי אכלתי ולא אכלתי מקרבן, אלא למעוטי אוכל ולא אכל ממלקות, אבל קרבן מיחייב.												⋄	כא:
ומאי שנא?												⋄	כא:
מסתברא, קאי בלהבא ממעט להבא, קאי בלהבא ממעט לשעבר?												⋄	כא:
שבועה שלא אוכל, ואכל כל שהוא - חייב כו'.	[רבי עקיבא]											⋄	כא:
ר"ע בכל התורה כולה כו"ש ס"ל דמחייב במשהו	איבעיא להו:											⋄	כא:
כל שהוא למכות, ולא אמרו כזית אלא לענין קרבן	דתניא, ר"ש:											⋄	כא:
ובדין הוא דבעי איפלוגי בעלמא, והאי דקא מיפלגי הכא - להודיעך כוחן דרבנן, דאף ע"ג דאיכא למימר: הואיל ומפרש חייב - סתם נמי חייב, קא משמע לן דפטרי												⋄	כא:
או דלמא בעלמא כרבנן סבירא ליה, והכא היינו טעמא, הואיל ומפרש חייב - סתם נמי חייב?												⋄	כא:
היכן מצינו באוכל כל שהוא חייב, שזה חייב?	ת"ש, דאמרו לו ר"ע:											⋄	כא:
ואם איתא, לימא להו: אנא בכל התורה כולה כו"ש סבירא לי:												⋄	כא:
לדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי - בכל התורה כולה כו"ש סבירא לי, לדידכו - אודו לי מיהא הואיל ומפרש חייב, סתם נמי חייב	[רבי עקיבא]											⋄	כא:
לא.	ואמרו ליה רבנן:											⋄	כא:
נזיר ששרה פתו בין ויש בה כדי לצרף כזית - חייב	תא שמע, ר"ע:											⋄	כא:
ואי סלקא דעתך בעלמא כו"ש סבירא ליה, למה לי לצרף?												⋄	כא:
שבועה שלא אוכל, ואכל נבילות וטריפות, שקצים ורמשים - חייב	ועוד תנן: [ת"ק]											⋄	כא:
פוטרי	רבי שמעון:											⋄	כא:
אמאי חייב? מושבע מהר סיני הוא?	והוינן בה:											⋄	כא:
בכולל דברים המותרין עם דברים האסורין	רב ושמואל ור' יוחנן דאמרי תרווייהו:											⋄	כא:
אי אתה מוצא אלא אי במפרש חצי שיעור ואלביא דרבנן, אי בסתם ואלביא דר' עקיבא	ריש לקיש:											⋄	כא:
אדם אוסר עצמו בכל שהוא	דאמר: [רבי עקיבא]											⋄	כא:
ואי ס"ד בעלמא כו"ש שמעון סבירא ליה, כל שהוא נמי מושבע ועומד מהר סיני הוא? אלא לאו שמע מינה: בעלמא כרבנן סבירא ליה, שמע מינה.												⋄	כא:
היכן מצינו כו'.	אמרו לו רבי עקיבא:											⋄	כא:
ולא? והרי נמלה?												⋄	כא:
בריה שאני.												⋄	כא:
והרי הקדש												⋄	כא:
הא בעינן שזה פרוטה.												⋄	כא:
והרי מפרש												⋄	כא:
מפרש נמי כבירה דמי.												⋄	כא:
והרי עפר												⋄	כא:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ז question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-<u>key</u>:	

שבועות-שבועות שתיים
מימרא
אלא תיפשוט דבעי רבא:

מאן דאמר	Talmud Navigator										
	ב	י	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	כא:
									ז		